

Szegeden és a város határában lakó alkalmazottaktól postán beküldött szavazólapokat azzal az indoklással fogadott el a bizottság, hogy nevezettek a gyárban laknak, vagy pedig a város határában levő Rókusi fekete földéken van a lakásuk.

Amidőn az ellenzék bizalmiférfit a szavazatok összeszámolása alkalmával a csomagok épsége, postai keltezése és eredete felől meg akartak győződni, vagy amikor valamilyen vitás kérdésben szót kértek, az elnök, Biedl Samu dr. azzal utasította el, hogy a bizalmiférfit csak vendégjogot élveznek és így direkt semmilyen irányban tevékenységet nem fejthetnek ki. Amidőn ezt az elnökkel jegyzőkönyvbe akarták vettetni, az elnök megtagadta.

Városrendezés — pénz nélkül.

— A kövezési-bizottság ülése. —

(Saját Vudósítónktól.) Szombaton délután a város kövezési bizottsága Bokor Pál helyettes polgármester elnöklésével ülést tartott, amelyen a három évre szóló városrendezési programot tárgyalták. A bizottság ép úgy, mint a mérnökség és a tanács is, a három éves program megállapításával meddő munkát végzett, mert hiszen annak a tömör városrendezési tervnek a végrehajtására, amely a programban felsoroltakon kívül a bizottság mai ülésében pótlólag fölmerült, **nincs pénz**, legalább is nincs annyi, amennyiből csak valamire való kövezési programot is végre lehetne hajtani. Hogy a három éves programot végrehajthassák, ahhoz a mérnökség számítása szerint **három millió** kellene, évenként tehát egy millió, ezzel szemben egy-egy évre **369.000 korona** van a városnak, amiből még a Szent István-tér

végleges rendezésére se telik. Ez maga **négy-százezer** koronába kerül, a Kossuth Lajos-sugárut folytatólagos rendezése mintegy **háromszázezer** koronába kerül, azután meg egész sereg forgalmi szempontból tovább el nem odázható utcarendezések várnak megvalósításra csak ebben az évben. És a kövezési bizottság számos felszólalás után még újabb utvonalak beillesztését is követelte a kövezési programba anélkül, hogy fontolóra vette volna azt, vagy fölvilágosításokat kért volna arról, honnan akar a tanács előteremteni **még két milliót**, hogy a programot a három év alatt megvalósíthassa. És az se igen jutott eszébe senkinek, hogy hiszen még a legutóbbi városrendezési programot se valószínűsítették meg, forgalmas utszakaszok még csak ezután, a jövő, vagy az utána következő évben rendeződnek, holott a múlt évben valamennyit be kellett fejezni. És ilyen körülmények között komolyan tárgyalt a kövezési bizottság a három éves programról és nem akadt senki, aki megkísérelte volna azt a felszólalást, hogyan akarnak hát az urak három évig városrendezést csinálni — **pénz nélkül?**

Az ülés megnyitása után Doránszky Károly a városrendezési osztály vezető mérnöke, mint előadó részletesen ismertette az 1914—16. évre megállapított városrendezési programot. A program végrehajtása a minden évi programot terhelő állandó jellegű és átmeneti kiadásokkal egyetemben 2,807.000 koronát igényel, mely kiadás fődözetül három év alatt alapul véve az ez évben megszavazott **369.000 korona hitelt**, — 1,107.000 korona áll rendelkezésre; ennél fogva a városrendezési kiadásokból a három év folyamán összesen 1,700.000 korona lesz kölcsön utján fődözendő, melyből évenként cirka 570.000 korona lesz igénybe veendő. A pro-

gram szerint nagyobb tétel a Szentistván-tér rendezése, amely az előirányzat szerint **négyszázhúszezer** koronát igényel; a Kossuth Lajos-sugárut utvonalaának a rókusi állomásig való kiépítésére **négyszázezer korona kell**, a felsővárosi Maros-utca rendezésére **százharmincezer** korona, a Kossuth Lajos-sugárutra **kétszázezer** korona.

Megoldásra vár még a Nagykörút végleges rendezése is, amelyre **két millió korona** kell, ezt azonban a tervezet szerint a jelenlegi pénzügyi viszonyok miatt elhalasztanák, a többi eddig felsorolt rendezési munkálatokba azonban még az 1914. év folyamán befoglalnának s a költségeket **felveendő kölcsönből** fedeznék.

A javaslat szerint még 1914-ben elvégeznék a Kálvária-tér feltöltését, csatornázását és parkirozását **78.000** koronás költséggel, az újszegedi Népkertnek a szerb-bánsági internátushoz és a tanítóképzőhöz vezető utvonalaának burkolását **harmincezer** korona költséggel, továbbá a Deák Ferenc-utca rendezését **tizenötezer** koronával. Kisebbségi tételekként szerepelnek a **Nyár-utca** és a **Torontál-tér** rendezése, nagyobb tétel még az 1914. évi előirányzatban a köztisztasági telep környékének rendezése, amelynek **nyolcvanhatezer** koronás tételeit szintén kölcsönből fedeznék.

Az 1915-ik évre a javaslat előirányozza a **Püspök-tér, Délibáb-, Árva-, Liget-, Hülám- és Szent László-utcák** rendezését.

Az 1916. évben rendeznék a rókusi templom környékét, a fa- és fémipariskola környékét, a **Liliom-, Nemesakács-, Madách utcákat**, kiaszfaltoznák az állami polgári iskola környékét és kiköveznék a Petőfi Sándor-sugárut külső utvonalaát.

A városrendezési programba foglalták még körülbelül **negyven** utcának a rendezését, amelyekre, ide számítva a Nagykörút rendezésére szükséges két milliót, összesen **három millió kétszázezer korona kellene fedezetül**. Ezt a három évre szóló program keretében nem vette fel a javaslat, el kell halasztani arra az időre, amikorra valamilyen

aranyos napsugár? ... hol van Olaszország bübája?

Siettek tovább, délre ...

Firenze szép, csinos város ... de ők azt hitték, hogy itt a virágok városában térdig járnak majd a rózsákban, szegfűkben, kaméliákban ...

Rómában sem találták meg, amit kerestek: a csodás kék eget, az aranyos napsugarat; minden csupa rom, rom ...

Nem is volt sokáig maradásuk; mentek: tovább, tovább délre ... Nápolyba, Sorrentóba.

A lazzaronik városába dobogó szívvel érkeztek meg. Ez tehát az a város, melynek szépséges képe, mint délibáb tündérpalotája ingerkedett velük ...

A piszok azonban itt is igen kellemetlenül hatott rájuk ... Ők olyan tisztának, olyan ragyogónak, olyan mocsoktalannak, olyan fényesnek képzelték ezt a várost ... az ígért, az ígért földjét ...

Fekvése ugyan elragadó szép, impozáns, fenséges, de hol van a csodás kék ég? hol az aranyos napsugár? ... hol van Olaszország bübája? ...

De hát hiszen még hátra van Sorrentó ... az álmodott idyll ... annak a sokszor olvasott történetkének a színhelye.

A tengerre szálltak ...

De a tenger tükre nem volt olyan fényes

s olyan sima, olyan ragyogó, mint ahogy ők képzelték, a napsugár is mintha bágyadtabb lett volna, különösen mikor hullámaira kapta a hajót a nagy végtelen tenger és táncoltatni kezdte szilaj himbálással.

És a tenger olyan kíméletlen volt az ő imádói iránt ... Igazán hálátlan volt ... Idyllikus nyugalom helyett bizony szomorú tragédia lett a dologból ... Kovács Sándor és szegény jószágos neje a szétrombolt idyllt siratták egészen megtörve ...

Szerencsére már mosolygott feléjük messziről Sorrentónak erdőkoszorúza orma takaros villáival, stilszerű nyaralóival ...

Bágyadtan, törődve, betegesen léptek ki a hajóból. A hálátlan tenger csúfá tette azokat az ábrándokat, melyeket hozzá fűztek. Nagy nehezen tápázkodtak föl a meredek följárón ...

És keresték a „Villa Quisisanát”, ahol az ő idylljuk hősei hajdan laktak s melyet annak az idyllnek a szerzője olyan költői színekkel tudott lefesteni ...

Akitől kérdezősködtek: az nagyot nézett és vállat vont. Nem tudott róla semmit ... Egy másik úri emberrel is így jártak: sohasem hallotta a „Quisisanát” ... Ilyen villa nincs is itt ... Csak Capriban van ... Végre egy öreg halász világosította föl őket, hogy villa Quisisana volt ugyan hajdanában Sorrentóban, de az már rég elpusztult, talán husz esztendeje ...

Mintha a ragyogó nap tűnt volna le az égről és pottyant volna bele a nagy tengerbe, oly megdöbbentően hatott a mi nászutasainkra ez a tudósítás ...

Vendéglőbe szálltak s kimerülve, kifáradtan helyezkedtek el szobájukban, mely sötét volt és barátságtalan. Egészen le voltak hangolva. Azt hitték, hogy Sorrentóba érkezve versenyt fognak danolni a madárral, futkározni fognak a bujázöld pázsiton, nézni fogják a tengert s tépegetik majd a piros narancsokat.

De olyan bágyadtak voltak ...

Lementek a kertbe és keresték a piros-ló narancsokat, de ezek még éretlenek voltak ...

Nézték, nézték, hol van a csodás kék ég? hol van az aranyos napsugár? hol van a csillogó tenger? ... Hát ez mind elköltözött volna?

Az ég szürke volt, a napsugár bágyadt, a tenger hullámos ...

A nászutasok fájdalmasan néztek végig egymáson ... s csak akkor vették észre, hogy talán nem is a természet, hanem tulajdonképpen csak ők olyan fákók, szintelenek, kopottak, öregek ...

És amint így nézték egymást, nem a napsugár fényét keresték többé, hanem eltűnt ifjúságukat.

Azután ráborultak egymásra és sirtak, zokogva, keservesen.

Értesítés.

Telefon 1203. sz.

Kárpitos árú bárkinek részletfizetésre is

Dús választék kész diván, ottomán, matracok, garnitúrák stb. — javítások jótállással szakszerűen és olcsón eszközöltetnek.

BALOG,

kárpitos-üzlet

Kossuth Lajos-sugárut 6. szám.